

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Magistratus obedientiâ honorandos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

ctigalibus & tributis; denique titulis, sceptris, purpuris, prout cuiusq; gradus exigit.

§. III.

Magistratus obedientiâ honorandos.

Ut autem intelligamus, quorsum hunc honorem adeò inculcet D. Paulus, in memoriam reuocandum est, quod Clement' Alexandrinus, alijque scribunt, tempore Christi & D. Pauli, ob Iudæ, & Galilæorum sectam, quæ diu inter Iudæos viguit, docuitque, pro libertate tuenda omne dominium Cæsaris & vectigal, etiam morte proposita, abnuendum esse (de qua non solum Iosephus, sed etiam Acta Apostolorum meminere,) rumorem quoque & suspicionem ad Christum & Apostolos transiisse, eò quòd ipsi quoque Galilæi & nouarum rerum præcones essent; quasi per Euangelium politicas humanas, regna, & Resp. sæculares euerterent; quemadmodum Iudæi omnes Iudam & Galilæos secuti, qui quòd dicerent, populum Dei liberum non debere subijci, & infidelibus Romanis seruire, Romanis defacto rebellauerunt. Qua de causa à Tito excisi sunt. Itaque tunc, cum Christi Ecclesia inciperet innotescere, eadem calumnia, in Christianos, qui origine erant, & habebantur

Clem.

Alex. lib.

4. Strom.

S. August.

in Psal.

118. conc.

31.

Ioseph.

lib. 18.

Antiq.

cap. 1.

Act. 5. 37.

tur pro Iudæis, deriuata est. Eam calum-
 niam vt abstergeret Christus, iussit dari *Ce-*
sari, qua Cesaris sunt, & Petro mandauit, vt
 didrachma solueret; ac ne apud Romanos,
 aliosue magistratus Christiana religio in
 odium vocaretur, Paulus, Apostolique,
 Principibus dandum esse honorem & tribu-
 tum, sæpius docuerunt. Qua de causa eti-
 am princeps Apostolorum scripsit: *Omnes*
honorate: fraternitatem diligite; Deum timete:
regem honorificate. Serui subditi estote in omni
timore dominis, non tantum bonis, & modestis,
sed etiam dyscolis. Quoniam igitur & Nero,
 & Diocletianus, & Domitianus alijq; eius-
 dem ingenij principes legitimè creati sunt
 Imperatores, etsi tyrannicè imperârint,
 haud tamen tyranni fuerunt, sed veri Impe-
 ratores; eaque propter potestatem à Deo
 acceperunt. Igitur Christiani omnes illis,
 in conscientia obedire debuerunt; quàm
 diu Deo nihil aduersum iusserunt, cui utiq;
 semper *magis obedire oportet, quàm hominibus,*
 qui subinde potestate accepta abutuntur.
 Non tribuamus, inquit S. Augustinus, dandi
 regni atque Imperij potestatem, nisi Deo vero,
 qui dat felicitatem in regno calorum solis pijs,
 regnum verò terrenum & pijs, & impijs, sicut

Matth.
22. 21.

1. Petr. 2.

17.

Act. 5. 29.

S. August.
lib. 5. Ci-
uit. c. 21.

ei placet, cui nihil iniuste placet. Ac postea:
 Qui dedit Mario, ipse & Cesari; qui Augusto,
 ipse & Neroni; qui Vespasiano vel patri, vel fi-
 lio suavissimis Imperatoribus, ipse & Domitiano
 crudelissimo: & ne per singulos ire necesse sit;
 qui Constantino Christiano, ipse apostata Iuliano.
 Omnibus igitur Principibus honor & obe-
 dientia tribuenda est, quia hæc est ordinatio
 & præceptum Dei, illique sunt ministri &
 vicarij illius, qui gladium portant, vt inobe-
 dientes plectant; immò quia conscientia id
 dicit, ne coram Deo peccemus, qui refrac-
 tarijs minatur damnationem longè aliam,
 quàm magistratus civilis. *Habuerunt, ait*
idem S. Pater, Principes sua verba, Occido,
Proscribo, in exilium mitto, sed hæc non possunt
comparari huic: Hic potest corpus & animam
mittere in gehennam, ob id à verbis tuis formi-
davit cor meum. Hanc subiectionem & obe-
 dientiam indicant tributa, quæ subditi pen-
 dunt magistratibus, vt testentur, se eis esse
 subiectos. Quod Ioseph, quod Maria, im-
 mò Christus nondum natus fecit. *Exijt edi-*
ctum à Cesare Augusto, vt describeretur unuer-
sus orbis. Et ibant omnes, vt profiterentur sin-
guli in suam ciuitatem. Ascendit autem & Ioseph
à Galilæa de ciuitate Nazareth, &c. vt profi-

S. August.
 in illud
 Psal. 118. à
 verbis
 tuis for-
 midavit
 cor meum.
 Luc. 2. 1.

profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore
 pragnante, & Christum in vtero ferente; qui
 & ipse voluit profiteri, nobisque ostendere
 modum obediendi magistratibus, qui est
 optimus modus eundem honorandi.

§. IV.

Alij modi, quibus magistratus solent honorari.

Quamuis & alij sint, de quibus passim
 historiae meminerunt. Honorantur autem
 magistratu digni ipsa electione, ipso mu-
 nere & officio, ipsa solennitate, vt corona-
 tione, iniectioe pepeli, diadematis, reueren-
 tia, obedientia, donis. Et quamuis saepe
 aliquis ampliore dignus esset officio; tamen
 hoc ipso magis laudatur, si ipse officium ho-
 noret. Epaminondæ, per inuidiam, & con-
 tumeliæ gratia, sordidus quidam & contem-
 ptibilis magistratus à populo Thebano de-
 legatus est. Eum non aspernatus dixit:
*Non solùm magistratum ostendere virum, sed
 virum vicissim ostendere magistratum.* Itaque
 se gessit, vt idem officium deinceps, tamque
 honestum munus, à multis ambiretur, cum
 id nihil fuerit aliud, quàm cura sordes &
 stercora ex angiportis eijciendi. Inde ergo
 laudatus est tantò impensius, quia etiam vi-
 le officium fecit virtute sua diligentiaque